

TALOUSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 29/2010 vp

Eduskunnan pankkivaltuuston kertomus 2009

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on lähettänyt 21 päivänä kesäkuuta 2010 talousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi Eduskunnan pankkivaltuuston kertomuksen 2009 (K 15/2010 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- pankkivaltuuston puheenjohtaja Timo Kalli
- pankkivaltuuston varapuheenjohtaja Antti Kalliomäki
- johtaja Anneli Tuominen ja apulaisjohtaja Jukka Vesala, Finanssivalvonta

- professori Vesa Kanninen, Helsingin yliopisto
- professori Matti Virén, Turun yliopisto
- kauppatieteiden maisteri Kaarlo Jännäri.

Julkinen kuuleminen

Talousvaliokunta järjesti 9.9.2010 kansanedustajille ja tiedotusvälineille suunnatun julkisen kuulemistilaisuuden, jossa kuultiin Suomen Pankin pääjohtajaa Erkki Liikasta. Kuulemisen aluksi pääjohtaja Liikanen alusti aiheena "Talouden ja rahoitusmarkkinoiden tilanne syksyn alkaessa".

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Talouskehityksestä

Suomen bruttokansantuote on alkanut kasvaa vuoden 2009 jälkipuoliskolla sitä edeltäneen syvän taloustaantumien jälkeen. Kuluvan vuoden aikana talouden elpyminen on voimistunut. Suomen Pankin ennusteen mukaan bkt kasvaa tänä vuonna 2,6 prosenttia, 3 prosenttia vuonna 2011 ja 2,5 prosenttia vuonna 2012. Ennusteen mukaan taantumaa edeltänyt tuotannon määrä saavutetaan vasta vuonna 2012. Talouden elpymistä tukee viennin kasvu. Kuluttajien luottamus omaan talouteen on kohentunut, ja yksityisen kulutuksen määrä on kasvanut kriisiä edeltäneelle tasolle. Kuluttajien luottamusta lisää työllisyyden kohentuminen. Julkinen talous velkaan-

tuu nopeaa vauhtia, kun tulojen määrä on laskeutunut voimakkaasti. Suomen Pankki arvioi, että julkisen talouden velka kasvaa vuoden 2012 loppuun mennessä 55 prosenttiin bkt:stä.

Pankkien ja vakuutusyhtiöiden tilasta

Euroopan suurimmissa pankeissa suoritettiin stressitestit kesällä 2010. Testillä selvitettiin, miten pankkien vakavaraisuus kestäisi vakavan kansainvälisen taantumien aiheuttamat luottotappioiden kasvun ja varallisuusarvojen alentumisen. Mukana oli 91 pankkia, jotka kattoivat yhteensä 65 prosenttia pankkien taseesta EU:ssa. Vaikka testin kriteereitä on arvosteltu, testillä pystyttiin kartoittamaan yksittäisten pankkien riskejä ja lisäämään luottamusta Euroopan pankkijärjestelmää kohtaan. Testissä yhden kreikka-

laispankin, yhden saksalaispankin ja viiden espanjalaispankin vakavaraisuussuhde jäi alle testissä vaaditun rajan. Täpärästi rajan ylittäneitä pankkeja oli useita. Kreikan, Portugalin, Irlannin ja Espanjan valtoriskit alensivat näitä maita rahoittaneiden pankkien vakavaraisuutta.

Pankkikriisin kokonaiskustannukset ovat ennätyksellisen suuret Irlannissa, arvioiden mukaan noin 45 miljardia euroa. Pankkisektorin uudelleenjärjestelykustannusten arvioidaan nousevan 20 prosenttiin bkt:stä. Irlannin valtio on taannut kaikki talletukset estääkseen talletuspäön.

Finanssivalvonnan mukaan finanssisektorin tila on Suomessa säilynyt vakaana koko finanssikriisin ajan. Heinäkuussa 2010 julkistettujen stressitestien mukaan pohjoismaisten pankkien vakavaraisuus on hyvä ja niiden velkaantuneisiin valtioihin liittyvät riskit ovat suhteellisen pieniä. Suomalaisen pankkien vakavaraisuus on vahva. Keskimääräinen vakavaraisuus oli kesäkuun 2010 lopussa 14,1 prosenttia (minimi 8 prosenttia). Tappioiden kattamiseen parhaiten soveltuva ensisijainen oma pääoma pl. pääomalaikat (Tier1) oli yli 90 prosenttia pankkisektorin omista varoista. Luottotappiot olivat alkuvuonna yli kolmanneksen pienemmät kuin vuotaiiemmin. Vuositasolla ne olivat 0,3 prosenttia luottokannasta. Pankkisektorin yhteenlaskettu tappionsietokyky oli 9,1 miljardia euroa. Kokonaisuutena pankkisektorin näkymät Suomessa ovat myönteiset.

Vakuutussektorin vakavaraisuus on pysynyt hyvällä tasolla. Työeläkevakuutusyhtiöiden toimintapääoman suhde markkinariskit huomioon ottavaan vakavaraisuusrajaan oli 2,5-kertainen. Henkivakuutusyhtiöillä oli toimintapääomaa 4,3-kertainen määrä lakisääteiseen vähimmäismäärään nähden. Vahinkovakuutusyhtiöillä vastaavaa toimintapääomaa oli nelinkertainen määrä.

Lakisääteisen työeläketurvan kattamiseksi tarkoitettujen rahastojen sijoituskanta syyskuun lopussa 2010 oli 133,8 miljardia euroa. Siitä oli sijoitettuna osakkeisiin 58,8 miljardia euroa, joukkovelkakirjoihin 46,7 miljardia euroa, kiinteistöihin 13,9 miljardia euroa ja lainoihin 9,7

miljardia euroa. Sijoitusten kokonaismäärästä oli sijoitettu Suomeen 44,3 miljardia euroa ja Suomen ulkopuolelle 89,5 miljardia euroa. Ulkomaisista sijoituksista Suomen ulkopuolisen euroalueen osuus oli 26,9 miljardia euroa.

Pankkisääntelystä ja EU-tason toimenpiteistä
Pankeilta vaaditaan vastaisuudessa huomattavasti nykyistä enemmän osakepääomaa ja muita korkealaatuisia omia varoja. Pankkien nykyistä vakavaraisuussääntelyä uudistetaan Baselin pankkivalvontakomitean hyväksymällä ns. Basel III -sopimuksella, jolla poistetaan finanssikriisin paljastamia puutteita kansainvälisessä rahoitussääntelyssä. Uudistuksen kaksi keskeistä tavoitetta ovat pankkien kriisinsietokyvyn parantaminen ja järjestelmäriskien (systeemisten riskien) pienentäminen. Tärkeänä selviteltävänä on myös, tulisiko systemisesti merkittävälle pankeille asettaa vielä ylimääräinen lisäpääomavaatimus tai muita lisävaatimuksia.

EU:ssa on tehty tai valmisteilla useita yksityisen finanssisektorin vakauteen liittyviä toimenpiteitä. Vuoden 2011 alussa toimintansa aloittava Euroopan järjestelmäriskineuvosto antaa jäsenvaltioille, valvontaviranomaisille ja EU:n instituutioille finanssimarkkinoiden kokonaisvakautta koskevia suosituksia ja varoituksia. Samaan aikaan aloittavat EU-tason valvontaviranomaiset (3), joiden tehtävänä on koordinoida kansallisten valvontaviranomaisten toimintaa, antaa teknisiä soveltamismääräyksiä EU-lainsäädännön soveltamisesta ja sovitella kansallisten valvontaviranomaisten erimielisyyksiä. EU:ssa valmistellaan pankkien vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimusten kiristämistä tulevien kriisien ehkäisemiseksi. Lisäksi EU:ssa on valmisteilla useita muita yksityisen finanssisektorin vakauteen liittyviä toimenpiteitä.

Euroalueen julkisen talouden vakauden turvaamiseksi on jo käytettävissä Euroopan rahoitusvakaussmekanismi ja Euroopan rahoitusvakaussväline. Muita toimenpiteitä valmistellaan.

Kuulemisissa esille tulleita ajatuksia

Talousvaliokunnan kuulema professori Matti Virén arvioi, että pankkien nykyinen vakavarai-

suussäätely on johtanut siihen, että useiden pankkien oma pääoma on kovin alhaisella tasolla. Eikö riskipainotettujen pääomavaatimusten sijasta olisi yksinkertaisempaa vaatia vain selkeästi suurempia omia pääomia? Pankkisektori on vastustanut ajatusta kalleuteen vedoten. Virénin mukaan mahdolliset lisäkustannukset olisivat vain hyvä asia, koska korkeammat kustannukset johtaisivat marginaalisesti korkeampiin korkoihin ja siten alhaisempaan velkaantumiseen. Jos pankkien vakavaraisuus olisi korkeampi, se tekisi rahapolitiikan harjoittamisen helpommaksi. Lisäksi välttyttäisiin maiden rajojen yli meneviltä finanssikriiseiltä.

Virénin mukaan yksi keskeisistä kysymyksistä on, miten vältetään liiallinen riskinotto. Jos valtiot turvaavat pankit ja tallettajille on vakuutettu heidän talletustensa olevan turvattu, se saattaa johtaa moraalikatoon ja liialliseen riskinottoon. Rahoitusmarkkinoiden sääntelyllä ja valvonnalla sitä ei pystytä kokonaan estämään, jos kiihokkeet riskinottoon ovat tarpeeksi suuret.

Professori Timo Korkeamäki totesi talousvaliokunnassa eräistä muista asioista kuultaessa, että monet taloustieteilijät pitävät talouskriisejä vapaan markkinatalouden välttämättömänä lieveilmiönä ja niiden esiintyminen on joidenkin tutkijoiden mukaan jopa optimaalista. Kriisien syvyyttä ja vaikutuksia reaalityönteeseen voidaan ehkäistä parhaiten, jos niiden uhasta ja synnystä saadaan ajanmukaista tietoa ja jos tuohon tietoon reagoidaan ripeästi.

Korkeamäen mukaan rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä tulee pitää mielessä, että ylisääntelyllä riskeerataan talouskasvu ja että ylisääntelyn seurauksena rahoitusmarkkinat saattavat siirtyä kevyemmin säänneltyihin maihin. Lisähaasteen aiheuttaa rahoitusmarkkinoiden innovatiivinen luonne. Markkinat tuottavat jatkuvasti uusia rahoitustuotteita ja rakenteita, joiden yhtenä päätavoitteena on sääntelyn ja verotuksen minimointi. Sen vuoksi kaikessa rahoitusmarkkinoiden sääntelyssä tulisi välttää lainsäädäntöä, joka perustuu tiukasti nykyisiin rahoitustuotteisiin ja niiden markkinoihin. Sen sijaan tulisi pyrkiä mukautuvaan (Korkeamäki: adaptiiviseen) lainsäädäntöön, jolla säädellään markki-

narakenteita ja -prosesseja. Kriisitilanteessa tiukka lainsäädäntö voi myös rajoittaa viranomaisten kriisinhallintaa. Esimerkkinä Korkeamäki viittasi pääjohtaja Ben Bernanken toteamukseen, että Lehman Brothersin pelastaminen ei ollut lain puitteissa mahdollista.

Talousvaliokunta pitää tarpeellisenä, että edellä mainituista taloustieteilijöiden näkemyksistä käydään julkista keskustelua ja että niitä pohditaan finanssialan sääntelyä kehitettäessä.

Laina- ja talletustietoja

Suomen Pankin ennakkotietojen mukaan kotitalouksille myönnettyjen lainojen kanta oli elokuun lopussa 2010 yhteensä runsaat 102 miljardia euroa. Tästä oli asuntolainoja noin 75 miljardia euroa. Lainojen kokonaismäärä oli kohonnut 12 kuukauden ajanjaksolla 5,7 prosenttia ja asuntolainojen määrä 6,7 prosenttia. Asuntolainojen keskikorko oli 1,96 prosenttia. Elokuussa nostettujen uusien asuntolainojen keskikorko oli 2,08 prosenttia, kun se oli heinäkuussa 2,03 prosenttia. Tyypillinen elokuussa nostettu asuntolaina sidottiin 12 kuukauden euriborkorkoon, ja sen takaisinmaksuaika on noin 20 vuotta.

Yrityksille myönnettyjen lainojen kanta oli elokuun lopussa 57 miljardia euroa. Lainojen määrä oli kasvanut 12 kuukauden jaksolla 1,8 prosenttia. Yrityslainojen keskikorko oli 2,34 prosenttia.

Euriborsidonnaisten asuntolainojen osuus kannasta on kasvanut tasaisesti vuoden 2009 alusta lähtien ja oli elokuun lopussa noin 73 prosenttia. Primekorkoihin sidottujen lainojen osuus kannasta oli yhä runsas 20 prosenttia. Kiinteäkorkoisten ja muihin korkoihin sidottujen lainojen osuus on pysynyt vuodesta toiseen lähes muuttumattomana 6 prosentin tuntumassa.

Uusista asuntolainoista on sidottu euriborkorkoihin noin 90 prosenttia. Kesä—elokuussa nostetuista uusista euriborsidonnaisista asuntolainoista runsaat 60 prosenttia sidottiin 6 tai 12 kuukauden euriboriin, vajaat 25 prosenttia 3 kuukauden euriboriin ja runsaat 10 prosenttia yhden kuukauden euriboriin. Historiallinen kehitys on osoittanut, että kotitaloudet reagoivat herkästi korkojen muutoksiin ja suosivat yleensä

sä sopimustekohetken alinta korkoa. (Suomen Pankin Rahoitusmarkkinaraportti 3/12.10.2010)

Kotitalouksilla oli talletuksia elokuun lopussa 76 miljardia euroa. Talletusten määrä oli kasvanut 12 kuukauden aikana 3,9 prosenttia. Talletusten keskikorko oli 0,84 prosenttia.

Finanssivalvonnan tietojen mukaan Suomessa on muihin Pohjoismaihin nähden asuntokauppojen rahoituksessa korkea luototusaste. Toukuussa 2010 noin 28 prosenttia uusista asuntolainoista myönnettiin yli 90 prosentin luototusasteella. Suomessa on euroalueen alhaisimmat asuntolainojen korot. Alhaiset korot ja kuluttajien optimistinen luottamus omaan ja koko maan talouteen pitävät korkealla asuntojen kysyntää, joka puolestaan nostaa asuntojen hintaa koko maassa ja pääkaupunkiseudulla vielä keskimääräistä enemmän. Tilastokeskuksen tuoreimpien tietojen mukaan asuntojen hinnat nousivat vuoden kuluessa pääkaupunkiseudulla 13,6 prosenttia ja muualla maassa 7,0 prosenttia.

Nykyisessä tilanteessa asuntojen ostajat ovat alttiita korko- ja hintariskeille. Talousvaliokunta pitää perusteltuna, että Finanssivalvonta on varoitellut riskeistä julkisesti ja suositellut pankkeja suhtautumaan pidättyvästi yli 90 prosentin luototukseen asunnon arvosta. Finanssivalvonta on kehottanut soveltamaan asiakkaan maksukykyä arvioitaessa 6 prosentin korkoa ja 25 vuoden laina-aikaa. Kun elämäntilanteet muuttuvat esimerkiksi työttömyyden, sairauden tai perhe-suhteiden muutosten johdosta, riski saattaa realisoitua niiden kohdalla, jotka ovat ottaneet maksukykyensä nähden liian suuria luottoja. Kotitalouksien velat käytettävistä tuloista, velkaantumisaste, on nykyisin noin 113 prosenttia. Velkaantumisaste on kasvanut 1990-luvun puolivälistä lähtien, jolloin se oli alhaisimmillaan alle 60 prosenttia. Korkeasta velkaantumisasteesta huolimatta korkomenot ovat laskeneet kolmena viime vuonna noin 5 prosentista noin 2 prosenttiin käytettävissä olevista tuloista.

Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että pankit ottavat vakavasti Finanssivalvonnan suositukset. Korot ovat olleet pitkän aikaa matalalla tasolla. Kun laina-ajat ovat pitkiä, korot saattavat nousta laina-aikana huomattavasti ja sen seu-

rauksena lainanhoitokustannukset kasvavat ja laina-ajat pitenevät. Korkea luototus ei ehkä ole ongelma pankkien näkökulmasta, koska pankit arvioivat reaalivakuuden kauppahintaa alhaisempaan arvoon ja vaativat lainan täydeksi katteeksi lisävakuuksia, lähinnä takauksia. Asiakkaan joutuessa maksuvaikeuksiin pankit saavat omansa pois, mutta vaikeudet kasaantuvat asiakkaalle ja häntä hyväntahtoisesti auttaneille muille osapuolille.

Finanssivalvonta on kertonut talousvaliokunnalle, että se on tutkinut pankkien luotto-ohjeistuksen muutokset antamiensa suositusten jälkeen ja tekee syksyllä 2010 asuntorahoituksesta erillisen otantatarkastuksen.

Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että Finanssivalvonta julkistaa tutkimuksensa ja tarkastuksensa tulokset ja omat johtopäätöksensä. Kansalaisten tietoisuus on olennainen elementti oman taloudenhallinnan kannalta. Talousvaliokunta varoittaa kuluttajia odotuksista, että asuntojen arvo jatkuvasti nousee ja korot pysyvät matalalla. Jos valtaosa käytettävissä olevista tuloista menee lainanhoitokuluihin, varoja ei enää riitä yksityisiin investointeihin ja kulutukseen. Laajassa mitassa se heijastuu negatiivisesti koko kansantalouden aktiviteettiin.

Talousvaliokunnan mielestä Finanssivalvonnan tulisi saada säännöllisin väliajoin, mielellään neljännesvuosittain, rahoituslaitoksilta riittävän yksilöidyt tiedot koneellisessa muodossa, jotta Finanssivalvonnan tiloissa ja valvonnassa voidaan muodostaa kattava kuva siitä, miten velat ja varallisuus Suomessa henkilö-, yritys-, yhteisö-, tms. tasolla ovat jakautuneet. Lisäksi materiaalista tulee olla saatavilla lainojen vakuutena olevista vakuuksista riittävän tarkat erittelyt lainakannan vakuustilanteen kokonaistarkastelua varten.

Luottoluokittajista

Luottoluokituslaitokset antavat arvion yritysten, valtioiden ja muiden rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskijoiden luottoriskistä tietyllä hetkellä. Luottoluokituksella hinnoitellaan riskejä ja vaikutetaan lainattavan rahan hintaan. Yleisölle tarkoitettulla julkisella luottoluokituksella velal-

linen antaa informaatiota sijoituspäätösten tekoon.

Luottoluokitukset ovat keskittyneet pääasiassa muutamalle yhdysvaltalaiselle globaaleilla markkinoilla toimivalle yritykselle. Luottoluokituslaitoksia on kritisoitu eturistiriitaongelmista, kun luokituksen kohteet maksavat liikkeelle laskemiensa tuotteiden luokittelusta. Eturistiriita saattaa vaikuttaa luokituksen laatuun. Luottoluokituslaitosten tekemiä virheitä on pidetty yhtenä syynä finanssikriisin laukeamiseen. Julkisessa keskustelussa on katsottu, että eräiden luottoluokituslaitosten liian myöhään tekemät, äkilliset päätökset alentaa Kreikan, Espanjan ja Portugalin luottoluokitusta vaikuttivat merkittävästi euroaluetta koetelleen kriisin kärjistymiseen.

EU:n komissio on antanut ehdotuksen luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen muuttamiseksi. Ehdotuksen mukaan vuoden 2011 alussa toimintansa aloittavalle Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle siirrettäisiin yksinomainen toimivalta vastata luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä ja valvonnasta unionissa. Viranomaiselle annettaisiin laajat tutkintavaltuudet sekä valtuudet määrätä tehokkaat sanktiot rikkomusten varalta.

Talousvaliokunta on antanut asetusehdotuksesta lausunnon (U 24/2010 vp — TaVL 16/2010 vp). Valtioneuvoston kantaan yhtyen talousvaliokunta kannatti luottoluokituslaitosten valvonnan siirtämistä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja sille annettavia valtuuksia. Talousvaliokunta suhtautui kuitenkin kriittisesti

komissiolle ja valvontaviranomaiselle ehdotettuun päätösvallan delegointiin ja eräisiin viranomaiselle ehdotettuihin laajoihin toimivaltuuksiin.

Valtioneuvosto suhtautui varauksellisesti ajatukseen sääntelyn antamasta laatutakuusta tai ajatukseen perustaa itsenäinen eurooppalainen luottoluokittaja.

Talousvaliokunta piti valtioneuvoston linjauksia perusteltuina. Valiokunta katsoi myös, että eturistiriitatilanteiden ehkäisemiseksi ja objektiivisen luottoluokituksen turvaamiseksi tulisi harkita uusia keinoja. Valiokunnan mukaan luottoluokitukseen on tärkeää löytää sääntelyn oikea taso, kun finanssikriisi osoitti, ettei alan itsesääntely ole toiminut.

Talousvaliokunta pitää tärkeänä, että luottoluokituksessa saavutetaan objektiivinen luotettavuus, jotta niillä osaltaan luodaan vakautta rahoitusmarkkinoille ja ennalta ehkäistään finanssikriisejä tai niiden syvenemistä.

Luottoluokitusten kansainvälisellä luotettavuudella on tärkeä merkitys mm. suomalaisten työeläkevarojen turvaamisessa, kun työeläkevaroista on sijoitettu ulkomaille lähes 90 miljardia euroa (n. 67 %) ja siitä Suomen ulkopuoliselle euroalueelle noin 27 miljardia euroa.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella talousvaliokunta ehdottaa eduskunnan hyväksyttäväksi kannanoton,

että eduskunnalla ei ole huomautettavaa kertomuksen johdosta.

TaVM 29/2010 vp — K 15/2010 vp

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jouko Skinnari /sd	Eero Lehti /kok
vpj.	Mauri Salo /kesk	Päivi Lipponen /sd
jäs.	Hannu Hoskonen /kesk	Marjo Matikainen-Kallström /kok
	Harri Jaskari /kok (osittain)	Petteri Orpo /kok
	Anne Kalmari /kesk	Sirpa Paatero /sd
	Matti Kangas /vas	Oras Tynkkynen /vihr
	Toimi Kankaanniemi /kd	Markku Uusipaavalniemi /ps
	Jouko Laxell /kok	Ulla-Maj Wideroos /r.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eelis Roikonen.

VASTALAUSE

Perustelut

Esitimme mietintöön lisättäväksi työeläkeyhtiöiden johdon ja henkilöstön palkitsemisesta seuraavan tekstin, mutta valiokunnan porvarien enemmistö ei sitä hyväksynyt:

"Luottolaitoslakiin ollaan lisäämässä luottolaitosdirektiiviin perustuvat säännökset johdon ja henkilöstön palkitsemista koskevista periaatteista (HE 127/2010 vp: luottolaitoslain 49 §). Uusien säännösten mukaan luottolaitoksella on oltava sellaiset johdon ja henkilöstön palkitsemista koskevat periaatteet ja menettelytavat, jotka tukevat tehokasta riskienhallintaa. Palkitsemista koskevista periaatteista ja menettelytavoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Työeläkevakuutusyhtiöiden tehtävänä on lakisääteisen eläketurvan toimeenpano ja sitä varten yhtiöille kertyvien varojen hoitaminen niin, että vakuutusten käsittämät edut pystytään turvaamaan. Työeläkeyhtiöiden varat on sijoitettava tuottavasti ja turvaavasti. Työeläkeyhtiöihin ei sovelleta muista vakuutusyhtiöistä poiketen vakuutustoimintaa koskevaa EU:n sääntelyä.

Finanssivalvonta valvoo työeläkevakuutusyhtiöiden, eläkesäätiöiden ja eläkekassojen taloutta, hallintoa ja menettelytapoja. Julkisen sektorin työntekijöiden eläketurvaa hoitavien Kun-

tien eläkevakuutuksen, Valtion eläkerahaston ja Kirkon eläkerahaston toimintaa Finanssivalvonta valvoo vain sijoitustoiminnan osalta.

Työeläkerahastoissa on erittäin suuri omaisuus eläkevastuun kattamiseksi. Sen vuoksi on tärkeää noudattaa varojen sijoittamisessa laissa säädettyä vaatimusta.

Talousvaliokunta pitää välttämättömänä, että työntekijöiden ja yrittäjien lakisääteistä eläkettä hoitavien työeläkevakuutusyhtiöiden ja Kuntien eläkevakuutuksen, Valtion eläkerahaston ja Kirkon eläkerahaston johdon ja henkilöstön palkat, palkkiojärjestelmät ja lisäeläkkeet ovat kohtuulliset siihen nähden, että he hoitavat lakisääteistä eläketurvaa. Palkitseminen ei saa kannustaa liialliseen riskinottoon, jolla vaarannetaan eläkevarojen pääoma. Finanssivalvonnan tulee seurata tilannetta, ja jos aiheutta ilmenee, sen tulee puuttua asiaan. Tarvittaessa on harkittava, tarvitaanko vakuutuslainsäädäntöön vastaavanlaiset säännökset kuin luottolaitoslakiin on tulossa."

Ehdotus

Ehdotamme,

että mietintöön lisätään edellä oleva perusteluteksti.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Jouko Skinnari /sd
Sirpa Paatero /sd

Päivi Lipponen /sd
Matti Kangas /vas